

שי עולמות

העלון השבועי של ישיבת "נצח מאיר" ישיבתו של הרה"ח שמעון יוסף הכהן ויוזפלד שליט"א

רח' הרב סלנט 7, ירושלים, טל' 050-4161022

עולים על דעתו חומרות יתירות מאד מאד, ונכנס בחומרות ומרה שחורות ודיקדוקים יתירים, אבל עכשיו הוא מתלוצץ מזה, כי אין צריכים לחפש אחר חומרות יתירות אפילו בפסח. והארץ רבשיחה זו הרבה, כי עיקר העבודה באמת הוא תמימות ופשטות להרבות בתורה ותפילה ומעשים טובים, בלי לחפש לחדש דוקא חומרות יתירות, רק לילך בדרך אבותינו הקדמונים. עיי"ש.

בברכת התורה וכטו"ם

שמעון יוסף הכהן ויוזפלד

ירושלים עיה"ק תורת בב"א. יום ו' עש"ק לסדר אחרי מות לכבוד ... אחרשה"ט!

בעזרת ה' אכתוב לך משהו השייך לפרשת השבוע. **"ושמרתם את חוקותי ואת משפטי, אשר יעשה אותם האדם וחי בהם"** (שמות יח, ה).

וז"ל רבינו הקדוש ז"ל (לקוטי מוהר"ן תנינא מד) האמונה תולה בפה של האדם, בבחי' (תהלים פט) אודיע אמונתך בפי. היינו על ידי שמדברים האמונה בפה, זהו בעצמו אמונה, וגם עיי"ז בעצמו באים לאמונה.

ומחמת זה צריך להזהר מאד מדיבורים של כפירה ואפיקורסות, אע"פ שאינו אומר מלבו, רק הוא אומר מה שמע מאחרים והוא מתלוצץ מהם, אעפ"כ מזה צריך לזהר מאד, כי הדיבור הזה של כפירה מו"ק לאמונה (א"ה וכו') זה איתא בדברי רבינו הקדוש ז"ל, בשיחות הר"ן סי' רלז) וז"ל אמר שצריך לזהר מאד לבלי להוציא

מפיו דיבור של רשעות ח"ו - אפילו בדרך ליצנות, דהיינו שלא לומר ח"ו על עצמו שיהיה רשע ח"ו, או שיעשה עבירה ח"ו, אף שאומר זאת בדרך ליצנות, ואין בלבו כלל לעשות זאת, אעפ"כ הדיבור מו"ק לו מאד, ויכול להכריחו ח"ו לעשות מה שהוציא מפיו. ובוזה נכשל יהוא המלך שאמר (מ"ב י, יח) יהוא יעבדנו הרבה, ולבסוף אכן נכשל ועבד ע"ז) כי ברית כרותה לשפתיים (סנהדרין קב). גם הוא איסור גמור כי על השי"ת ב"ה, אסור לומר דברי הלצות אפילו בדרך שחוק. גם מה שחושב וחוקר ומדקדק ביותר, אם הוא יוצא כראוי במה שעושה, כי בשר דם אי אפשר לו שיצא ידי חובתו

"תנוקות של בית רבן"

ידע שיש בכל דור ודור רועה, והוא פחיתות משנה, שהוא רעיא מהימנא, וזה הרועה הוא עושה משנה. ידע שתנוקות של בית רבן מקבלים הכל פיהם שאין בו חטא מזה המשנה, ועל כן התנוקב בשמתחיל לקרות ולהפגם בתורה, הוא מתחיל מן 'ויקרא אל משנה' (מדרש רבה צו פרשה ו), שהוא אלה ועירא כי 'ויקרא' מדבר מן המר הקמת המשנה, שאז קראו השם 'תפרך והתחיל לדבר עמו מהמשנה, ועל כן משם מתחילין התנוקות, כי משם מקבלין הכל פיהם כנ"ל, ומשם מתחילין לקרות ולהפגם לתוך התורה.

(ליקו"מ רפב)

מדרש

רבי מני דשאב ורבי יהושע דסקנין ורבי יוחנן בשם רבי לוי אמרו בשביל ארבעה דברים מתו בני אהרן, ובכללן כתיב בהן מיתה, על שהיו שותוין יין, וכתיב בו מיתה, שגאמר (ויקרא י, ט): יין ושכר אל תשת. ועל ידי שהיו מחסרי בגדים, וכתיב בו מיתה, שגאמר (שמות כח, מג): וקחו על אהרן ועל בניו, ומה היו חסרין, מעיל, שכתוב בו מיתה, שגאמר (שמות כח, לה): וקחה על אהרן לשרת, ועל ידי שנקנסו בלא רחיצת ידים ורגלים, שגאמר (שמות ל, כא): ורחצו ידיהם ורגליהם ולא ימתו, וכתיב (שמות ל, כ): בבאם אל אהל מועד רחצו מים, ועל ידי שלא היו להם בגדים, וכתיב בו מיתה, הדא הוא דכתיב (במדבר ג, ה): וימת נדב ואביהוא. אבא חנין אומר על ידי שלא היו להם נשים, דכתיב (ויקרא טו, ו): וכפר בעדו ובעד ביתו, ביתו זו אשתו.

(ויקרא רבה כ, ט)

תיקון הכללי

ויהי נועם (כ"ף ומתיקות) אד-ני אלוקינו, כי השי"ת בודאי יש לו מחסן ואוצר מתיקות וממתקים שיכול להשפיע ממנו עלינו. והתרגום ביאר "נועם ה'" "בסימנותא דגן עדן". ורש"י פירש השראת שכנתו ותנחומיו. ומעשה ידניו, כוננה עלינו. היינו שיהי' מוכן והגון מעשי ידניו באופן שלא תצא שום תקלה ממעשינו בעתיד, וגם בשעת מעשה הכל יעשה כשורה ובהידור כראוי, ובלי טירחא יתירה ובלי צער. והיא בקשת סיעתא דשמיא מהשי"ת שהכל ילך כשורה חלק בלי צער ומכשול ובהצלחה רבה. ומעשה ידניו כוננהו. פי' כונן אותו. כי אין אנחנו תולים בכח ועוצם ידניו, אלא בישועתך שתכונן שכל מעשינו יהיו מתוקנים, גם באופן שיהיו רצויים לפניך, אמן כן יהי רצון.

הודו לה', קראו בשמו. ג' דברים הם: א) להודות ולהלל לה', על כל דבר ודבר, קטן וגדול, גשמי ורוחני. ב) קראו בשמו, דהיינו להתפלל ולבקש מהשי"ת על כל דבר. א"נ "קראו בשמו" תפרסמו שמו. ג) הודיעו בעמים עלילותינו. לפי הפי' א' ב"קראו בשמו" - כאן הפירוש לפרסם התפילה לה' בכל העולם, אפילו אצל הגוים. ולפירוש הב' היינו לפרסם את ה' לא רק אצל יהודים אלא גם אצל האומות. ואין הכוונה לעמוד ברחוב כמיסיונר ח"ו, אלא להתנהג ביושר בכל דבר במו"מ ובנחת עם הבריות, לקדש שם שמים.

(מתוך תיקון הכללי בהוצאת נצח מאיר)

בשלימות, ואין הקב"ה בא בטרוניא עם בריותיו (ע"ג, ג), ולא ניתנה תורה למלאכי השרת (קדושין נד), ועל אלו המדקדקים ומחמירים בחומרות יתירות עליהם נאמר "וחי בהם" (כאן) - ולא שימות בהם (יומא פה:), כי אין להם שום חיות כלל, ותמיד הם במרה שחורה מחמת שידמה להם שאינם יוצאים ידי חובתם במצוות שעושים, ואין להם שום חיות משום מצוה, מחמת הדיקדוקים והמרה שחורה שלהם (ורבינו הקדוש ז"ל בעצמו לא החמיר שום חומרא יתירה כלל. א"ה) וכמבואר בשיחות הר"ן סי' רלה, וז"ל כבר מבואר בלקוטי [מוהר"ן] תנינא סי' מד. שרבינו ז"ל הזהיר מאד לבלי להחמיר חומרות יתירות, בשום דבר כי אין הקב"ה בא בטרוניא עם בריותיו, ולא ניתנה התורה למלאכי השרת, ואף שאיתא (עץ חיים שער מט, ה; ספר הגילגולים פ"ד) שראוי לכל אדם שיבחר לעצמו מצוה אחת, שבאותה המצוה ידקדק הרבה על כל החומרות והדיקדוקים ע"ש, אעפ"כ גם באותה המצוה - אל יכנס בחומרות של שגנון ושטות ומרה שחורה, רק ידקדק בה בלי שגנון בכל החומרות, אבל בשאר כל המצוות אין צריכים להחמיר כלל, והלואי שנוכה לקיים את כל מצוות התורה כפשוטן ממשי בלי שום חומרות. גם בענין החומרות יתירות בפסח - לא היה מסכים כלל על המרבים לדקדק יותר מדי, ונכנסים במרה שורה גדולה, והתלוצץ והרבה לדבר בענין זה שאין צריכים לחפש אחר חומרות יתירות ושגנון ובלבולים. ואמר שהוא בעצמו היה שקוע בענין זה מאד, שהיו

ירושלים עיה"ק תות"ב ב"א. יום ו' עש"ק לסדר קדושים לכבוד ... אחדושה"ט!

בעזרת ה' אכתוב לך משהו השייך לפרשת השבוע. **"ואהבת לרעך כמוך, אני הויה"** (ויקרא יט, יח).

איתא בדברי רבינו הקדוש (לקוטי מוהר"ן קמא, סימן קסה) ואהבת לרעך כמוך, אני ה', היינו שתקבל באהבה כל הרעות והיסורים הבאים עליך, כי ראוי שתדע, שלפי מעשיך אחר כל היסורים והרעות שיש לך, עדיין הוא מתנהג עמך ברחמים, כי היה מגיע לך יותר ויותר חס ושלוה, לפי מעשיך. וזהו, 'ואהבת לרעך' שתאהוב הרע שבא לך היינו הרעות והיסורים הבאים עליך חס ושלוה, תקבלם באהבה, כי 'כמוך' כמו שאתה הוא, היינו לפי מעשיך "אני ה'" - בעל הרחמים, עדיין אני מתנהג עמך ברחמים, כנ"ל. ע"כ. כי השי"ת תמיד מתנהג עמנו במידת הרחמים. וכמ"ש (שמות לד, ו) ה', ה', א-ל רחום וחנון ארך אפיים ורב חסד ואמת, וכתוב (דברים ד, כ) כי א-ל רחום ה' אלקיך, לא ירפך ולא ישכח את ברית אבותיך, וכתוב (תהלים עה, לה) והוא רחום יכפר עון, ולא ישחית והרבה לאשיב אפו ולא יעיר כל חמתו, וכתוב (שם פו, טו) ואתה אד-ני א-ל רחום וחנון, ארך אפים ורב חסד ואמת, וכתוב (שם קג, ה) רחום וחנון ה' ארך אפים ורב חסד, וכתוב (שם קיב, ד) חנון ורחום וצדיק, וכתוב (דה"ב ל, ט) כי חנון ורחום ה' אלקיכם, וכתוב (דברים יג, יח) ונתן לך רחמים ורחמך והרבך, וכתוב (דניאל ט, ט) לאד-ני אלקינו הרחמים והסליחות, וכתוב (זכריה א, טז) ושבתי לירושלים ברחמים, וכתוב (ישעי נד, ז) וברחמים גדולים אקבצך. וכתוב (תהלים מ, יב) לא תכלא רחמיך ממני, וכתוב (שם קט, קנז) רחמיך רבים ה'. וכתוב (שם קמה, ט) ורחמי על כל מעשיו, ועוד רבים. ואמרו חז"ל (ברכות ז, ה) הקב"ה מצלי "יהי רצון מלפני, שיכבשו רחמי את כעסי, ויגולו רחמי על מידותי ואכנס להם לפני משורת הדין". ואמרינן בירושלמי (ברכות פ"ה ה"א) כמה דאנא רחמן בשמים, כך תהוון רחמנין בארעא. ואמרו (שבת קלג:) הוי דומה לו, מה הוא חנון ורחום, אף אתה היה חנון ורחום. ואמרו (פסחים פז, פ) אפילו בשעת כעסו של הקב"ה - וזכר את הרחמים. ואמרו (ע"ז ג:) שהשי"ת עומד מכסא הדין ויושב על כסא רחמים. ואמרו (ב"ר לג, א) טוב ה' לכל ורחמי על כל מעשיו (תהלים קמה), על הכל הוא מרחם, ואמרו (שמ"ד יב, א) בוא וראה רחמי של הקב"ה, אפילו בשעת כעסו, ריחם. ואיתא (אבות דרבי עקיבא ה"א) אמר הקב"ה במידת הרחמים בראתי את העולם, ובמידת הרחמים אני מנהיגו, ועתיד אני לחדשו במידת הרחמים. ואיתא בבוה"ק (פ' משפטים, דף קו:) קב"ה מלא רחמי איהו, אפילו על בעירי ועופי מטאן רחמו, ואי עליהו מאטון רחמו, כל שכן על בני נשא, ואי על חייבין מטאן רחמו, כל שכן על זכאין. ואיתא בוה"ק (פ' נשא, דף קלג.) אשרי העם שה' אלוהיו (תהלים קמד, טו), רחמי דרחמי. ואמרו (שם פ' אמור, דף צב:) בעובדא דלתתא אתער עובדא דלעילא, אם מתנהג בר נש ברחמי לתתא, אתער רחמי על ההוא יומא, ואתער ברחמי בגיניה. והנה מי יאמר זכיתי לבי טהרתי אחטאי (משלי א, א), הרי בכל יום ויום פוגמים ונכשלים בהרבה דברים וענינים, וגם מחסרים אנחנו הרבה מחובותינו בעבודת ה' ועשיית רצונו, ואילו רחמי יתברך, אוי מה היה לנו. וכבר אמרו חז"ל (שבת קנא:) המרחם על הבריות מרחמים עליו מן השמים. ויהי חלקינו בין המרחמים בתמידות.

בברכת התורה וכפ"ס שמעון יוסף הכהן ויונפלד

הארות על מאמר "ויבן ה' אלקים את הצלע" (בסימן סז)

ז. כי שולחנו של אדם הוא בחי' כתר מלכות.

ומצורפי דברי רבינו נמצאו למידין שכשבא כבוד חדש לאדם, אין זה דבר פשוט כלל וכלל, ואין זה דבר של מה בכך ועליו להתיירא מאד ממנו כי שמא בא משום הסתלקות ח"ו, וירבה בהשתפכות הנפש זו תפילה לכל יאבד הנפש ומעת ביאתו ישים כל מגמתו על הולדת הנפש ולא על לקיחת הכבוד בבחי' (דברים כב) שלח תשלח את האם שהוא הכבוד, אם כל חי, ואת הבנים תקח לך, דהיינו שתראה רק לקבל וליקח את הנפש שבתוך הכבוד ואזי והארכת ימים דהיינו שתזכה לחיות חדש, נפש חדשה כמבואר בליקוטי הלכות (הל' שילוח הקן ה"א), וראשית כל עליו לקבלו בקדושה גדולה מאד לשמו יתברך לבד, וליזהר לבלי להשתמש בו לצורכו כלל ואף לא להנות בלבו ממנו כלל, ובודאי שטוב שתיכף ומיד בהגיעו אליו יתנהג כמ"ש בהתנהגות ר' אלימלך, ושאר תפילות עצמיות, ומאו צריך ליהרר בקדושת האכילה ובפרט בסעודות הסמוכות לביאת הכבוד שאז עיקר הנסיון והסכנה שצריך ליהרר למעט באכילה בבחי' מכזית עד בכיצה, ובכלל התרחקות מתאוות האכילה לא לאכול במהירות והבלעה ולהיטות, ולא לאכול דברים הערבים לחיך כ"א דברים בריאים המוכרחים לקיום הגוף וכמ"ש רבינו (בסיום שירי הידידות דיליה) נאכל לבד לקיום נפשותינו למעט תאוות טבענו (ועיי' לעיל במאמר ויסב כסי' סב), וכן יזהר לא להיות ברון באוכל, ולא להתקשר לתבלינים ולא לממתקים וק"ו שיתרחק מיון ומשקים המשכרים ואפי' במיעוטם. (מתוך הספר יש מאין הארות על הסה"ק ליקוטי מוהר"ן)

אהובי בני חביבי. מכתבך קבלתי בליל שבת קדש קדם הקדוש, גם האגרת מידידי רבי הערא נרו יאיר, והנה לי לנחת, ועתה אין לחדש דבר וכו'. והנה להחיות אותך בדברי אמת אין הפנאי מספיקים עתה, וכבר שמעת הרבה שיש בהם די להחיות ולשמח נפשך בכל עת, אף שהיא אף שהיא. פי כל מה שדברנו הרבה שצריכין להחיות את עצמו בכל נקדה ונקדה טובה, וביותר במה וכו' ושהצילנו מהתנגדות על עצם האמת וכו', הכל אינם דברים בעלמא חס ושלום, רק העקר לילך בהם ולקיימם. והעקר בעת שצד להאדם בדעתו באמת מחמת קלקוליו חס ושלום וכיוצא, אז צריך ביותר להחיות את עצמו בכל זה, ולהפך היגון ואנחה לשמחה, שכל מה שמתגבר עליו ביותר היגון ואנחה, ורועה להפיל עליו עצבות ומרה שחורה מחמת שעשה מה שעשה, והפך הכל לשמחה. ויאמר בלבבו, אדברא הלא אף על פי כן יכתי ואף על פי כן איני מתנגד קלל, ואם שחורה אני במעשי, נאנה אני במעשי רבנו הנורא זכר צדיק וקדוש לברכה, וגם במעשי יש בהם נאים. וקעין שפרש רש"י שם במקומו על פסוק זה (שיר השירים א), וכבר דברתי תהלה לאל הרבה בענין זה, בשבתים הסמוכים שעברו. נא בני חביבי, לך בדרך זה להחיות ולשמח נפשך בכל עת, ולהפך היגון ואנחה נקא לשמחה, ועל ידי זה תוכל עדין לחזק עצמך לעסק בתורה ותפלה בשמחה, ולה' הישועה שיתהפך הכל לטובה. וכל העוונות יתהפכו לזכיות, הכל בזכותו וכו' הגדול והנורא מאד, באשר שמעתי מפיו הקדוש בפרוש. ודי בזה בעת.

דברי אביך המצפה ומחכה להחיותך ולשמחך בישועת ה', אשר זכינו לשאב מים חיים באלה ממעיני הישועה. נתן מברסלב.

ושלום לכל אנשילשולמונו באהבה רבה, ובפרט לידידי בן אחותי הרבני מורנו הרב יצחק אייזיק גר' יאיר. חזק ואמץ, ובטח בה' שישלח לך רפואה שלמה מהרה, ואל תעסק ברפואות, אף גם להעמיד עליונות, תצוה להעמידם לשונאיך ולאוייביך, ואתה תקבל רפואה מאת ה' מן השמים. ותחזק עצמך מעתה לעסק בתורה בכל יום מעט או הרבה, על כל פנים לא יעבר עליך יום כל ימי חייך בלי עסק התורה חס ושלום. והעקר ללמד פוסק בכל יום יום, חק ולא יעבר, כל ימי חייך, וגם לרבות לעסק בתפלות ותחנונות ובקשות בכל יום יום, ולתן צדקה כפי כחך, ומעט יותר מכחך, ואז טוב לך בזה ובבא לנצח. פי ימי חיינו הכל כצד עובר וכו', ולא ישאר מאתנו כי אם מעט הטוב שנחטף בימי הגל האלה, והיה לנו לשלל גדול אחר כך פי ובוא קצנו. טוב לגבר לשים כל מגמתו רק על זה ולשמח נפשו בזה כל ימיו, ואז יהיה אחריתו טוב לנצח. נתן הנ"ל.

(עלים לתרופה מכתב קג)

ימית נת אסתר
חזרה בתשובה שלמה

להצלחת
ר' אברהם בן אסתר ומשפחתו
ברוחניות ובגשמיות

לעילוי נשמות
תמונת אסתר ע"ה
נלב"ע מ"ו שבט
ת.נ.צ.ב.ה.

נתן וצ'רנה בלאוואר ע"ה
ר' רפאל בן ר' משה ז"ל

ניב כהן בן ערנה
ליוונ הגון
והצלחה ברוחניות ובגשמיות

לעילוי נשמות
שמואל בן אברהם כהן ז"ל